

Dans Eden Fırçalar

Yavuz DEMİRKIRAN

Dans Eden Fırçalar

Yavuz DEMİRKİRAN

Maple Sokağı'nın sonundaki sıcacık küçük sanat atölyesinde her gece sihirli bir şey olurdu. Son ışık söndüğünde boya fırçaları uyanırdı. Kıllarını gerer, ahşap saplarını kıpırdatırlardı. Bunlar sıradan boya fırçaları değildi—büyülüydüler! Her birinin özel bir yeteneği ve kendi aklı vardı.

Brushwick en uzun fırçaydı; koyu mavi kılları ve sapına bağlı kırmızı bir kurdelesı vardı. İnce, ayrıntılı çizgiler boyamayı severdi. "Kusursuzluk her şeydir," dedi poz vererek. Yanında Splash zıplayıp duruyordu. Splash kısa ve yuvarlaktı; parlak turuncu kılları ve yeşil benekli bir bandanası vardı. "Haydi büyük, cesur sıçramalar yapalım!" diye bağırdı Splash.

Swirl hayalperest oldu; kıvrık bir sapı ve uçları kıvrılan mor kılları vardı. Yüzüğünden bir yıldız tılsımı sarkıyordu. "Birbirine karışan dönen desenler boyayacağım," diye mırıldandı Swirl usulca. Üç fırça atölyede birçok küçük duvar resmi yapmıştı. Ama şimdi şimdiye kadarki en büyük zorlukla karşı karşıyaydılar: ana odadaki devasa boş bir duvar.

Duvar yerden tavana kadar uzanıyordu, geniş ve harikaydı. "Şimdiye kadarki en muhteşem duvar resmini yapacağız!" dedi Brushwick. "Ben çerçeveye başlayacağım—kusursuz düz çizgiler." Splash kıkırdadı. "Çizgiler mi? Sıkıcı! Haydi her yere renk sıçratalım!" Swirl iç çekti. "Ben renkleri birbirine döndürerek karıştırmak istiyorum, sadece sıçratmak değil." Tartıştılar da tartıştılar ve duvar beyaz kaldı.

Gece gece boya fırçaları birlikte çalışmayı denedi. Brushwick özenli bir kenarlık boyadı, ama Splash yanlışlıkla üstüne turuncu boya sıçrattı. "Dikkat et!" diye azarladı Brushwick. Splash kıırıldı. "Sen fazla titizsin!" Sonra Swirl, Splash'ın sıçrattığı yerde renkleri karıştırmayı denedi, ama Brushwick yakındı: "Bu çok dağınık!" Duvar resmi karmakarışık ve bitmemiş görünüyordu.

Tekrar tekrar denediler, ama hiçbir şey işe yaramadı. Brushwick her şeyin kusursuz olmasını istiyordu. Splash her şeyin eğlenceli ve hızlı olmasını istiyordu. Swirl her şeyin hayal gibi ve yumuşak olmasını istiyordu. Hiçbir konuda anlaşıyorlardı. Duvar çoğunlukla beyaz kaldı, sadece orada burada birkaç renk lekesi vardı. Fırçalar üzgün ve hüsrana içindeydi. "Asla bitiremeyeceğiz," diye mırıldandı Brushwick.

Güneşli bir öğleden sonra Mia adında genç bir sanatçı atölyeyi ziyaret etti. Sıcak kahverengi teni, iki topuz yapılmış kıvrırcık siyah saçları ve burnunun üzerinde çilleri vardı. Sarı tulumu boya lekeleriyle kaplıydı. Mia çizmeyi ve boyamayı severdi. Ana odaya girdi ve şaşkınlıkla nefesini tuttu. "Ne kocaman bir duvar! Neden neredeyse boş?"

Mia masada duran boya fırçalarını fark etti. Çoğu insana sıradan görünüyordular, ama Mia onlarda özel bir şey hissetti. Brushwick'i eline alıp mavi kıllarını inceledi. "Sen ayrıntı boyuyor gibisin," dedi. Sonra Splash'i aldı. "Sen de büyük, cesur darbeler yapıyorsun herhalde." Ya Swirl? "Sen renkleri çok güzel karıştırıyorsun." Fırçalar şaşkınlıktan titredi.

O gece fırçalar her zamanki gibi uyandı. Ama bu kez yumuşak bir ses duydular. "Merhaba?" Mia'ydı! Atölyeye gizlice geri dönmüştü. "Bir şey duyduğumu sandım," diye fısıldadı. "Siz yaşıyorsunuz!" Fırçalar donakaldı. Sonra Splash öne zıpladı. "Bizi görebiliyor musun?" Mia başını salladı. "Ve sanırım o duvar resmini bitirmenize yardım edebilirim."

Mia duvara baktı. "Her birinizin özel bir yeteneği var," dedi. "Brushwick, sen dış çizgileri ve ayrıntıları boyayabilirsin. Splash, sen geniş alanları parlak renkle doldurabilirsin. Swirl, sen her şeyi güzel dönen desenlerle birbirine karıştırabilirsin." Fırçalar birbirlerine baktı. "Birlikte mi çalışalım?" diye sordu Brushwick. "Ama onlar çok dağınık!" Mia gülümsedi. "İşte bunu özel yapan da bu."

Brushwick bunu düşündü. Splash'in sıçramalarının atölyeyi nasıl neşelendirdiğini hatırladı. Swirl'in dönen desenleri de gerçekten çok güzeldi. "Belki de fazla gururluydum," diye itiraf etti Brushwick. Splash zıpladı. "Ben de fazla sabırsızdım!" Swirl usulca söze girdi: "Ben de fazla sessizdim. Fikirlerimi paylaşmalıyım." Mia ellerini çıırttı. "Harika! Haydi duvar resmini birlikte planlayalım."

Bir tasarım üzerinde karar kıldılar: çiçekler ve ağaçlarla dolu büyük, aydınlık bir bahçe. Brushwick yaprakların ve taç yaprakların ince dış çizgilerini boyadı. Splash çiçekleri büyük, cesur renklerle doldurdu—kırmızı, sarı ve turuncu. Swirl renkleri yumuşak, dönen desenlerle karıştırarak bahçeyi canlandırdı. Birbirlerinin tarzlarına saygı duyarak yan yana çalıştılar.

Boyarken sihirli bir şey oldu. Duvar resmi sıcaklık ve neşeyle parladı. Renkler mükemmel bir uyum içinde dans etti. Brushwick'in ayrıntıları netti, Splash'ın renkleri göze çarpıyordu ve Swirl'in karışımları rüya gibiydi. Mia onları cesaretlendirdi. "Çok güzel!" diye bağırdı. Fırçalar gururla parladı. Sonunda en büyük resimlerini bitirmişlerdi ve hiçbirinin hayal ettiğinden daha muhteşem olmuştu.

Ertesi gün atölyenin sahibi duvar resmini görünce şaşkınlıkla nefesini tuttu. Mahalledeki herkesi gelip görmeye çağırdı. İnsanlar atölyeye doluştu, duvardaki canlı bahçeye hayran kaldılar. "Bunu kim boyadı?" diye sordular. Mia sadece gülümsedi. Boya fırçaları masada hareketsiz duruyordu, ama kılları mutluluktan titriyordu.

Bütün mahalle atölyede büyük bir partiyle kutlama yaptı. Kurabiyeler, müzik ve kahkahalar vardı. Mia duvar resminin yanında durdu, arkadaşlarıyla gurur duyuyordu. Boya fırçaları kavanozlarından izlediler, görünmez ama neşeliydiler. Takım çalışmasının harika şeyler yarattığını öğrenmişlerdi. Ve her fırçanın yeteneği önemliydi.

O geceden sonra boya fırçaları her gece birlikte boyadı, atölye için yeni duvar resimleri yarattı. Hâlâ farklı tarzları vardı, ama birbirlerine saygı duyuyorlardı. Mia sık sık ziyarete geliyordu ve birlikte yeni resimler planlıyorlardı. Atölye Maple Sokağı'nın en mutlu yeri oldu; hepsi üç büyülü boya fırçası ve genç bir sanatçı takım olarak çalışmayı öğrendiği için.